

Τῇ Ἑ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Προεόρτια τῶν Φώτων· καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Θ

Α πε στρε φε το πο τε ο Ι ορ δα νης πο
ταμος τη μη λω τη Ε λισ σαι ε α να ληθ φεν

τος Η λι ου ⁶ και δι η ρει το τα υ δα τα εν θε εν και
 εν θεν ⁶ και γε γο νεν αυ τω ^Δ ξη ρα ο δος η υ
 γρα ^Δ εις τυ πον α λη θως τϷ Βα πτισματος ⁶ δι ου η
 μεις την ρε ου σαν του βι Ϸ δι α πε ρω μεν δι α α
 βα σιν ^Δ Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα α νη ^{Ζ'} α
 γι α σαι τα υ δα τα ⁶

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

με τέλος: ⁶ Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα α νη ^Δ α
 γι α σαι τα υ δα α τα α α ⁶ Σίμωνος Καρᾶ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Χορὸς Ἀγγελικὸς Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα ρ

Ε υ φραι νϷ πο τα με Ι ορ δα νη εν σοι οι
 γαρ ^Δ ο παν των Ποι η της πα ρα γι νε ται θε ε λων ^Δ
 το Βαπ τι σμα α εισ δεξασθαι ^Δ υ πο δϷ Ϸ λϷως ευσπλαγ
 χνος ^π τερ πϷ χο ρευ ε Α δαμ και Ευ α προ μη η

τορ ^Δε πε δη μη σεν η α πο λυ τρω σις πα α
ντων ^ΔΘε ος ο υ πε ρα α γα α θος ^π9

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Xει μαρ ρος της τρυ φης ο Δε σπο της υ πα αρ
χων ^Δπρο ερ χεται ρο αι αις πο τα μβ βα πτι σθη η ναι ^Δ
πο τι σαι γαρ η θε λη σε ^Δαφ θαρ σι ι ας με να μα τα
^π9 ον θε ω μενος ο Ι ω αν νης ε βο ο α ^Δπως
την χει ρα μβ τη κο ρυ φη σθ εκ τει ει νω ^Δην τρε
μει τα συ υμ πα α ντα ^π9

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἤχος Γα ϕ

Tον α κα τα ληπτο ον ^υ9 σαρ κα πτω χε ευ σα ντα ^Δ
και προς το Βα πτι σμα α ^υ9 πα ρα γε νο ο με νον ^Δκαι
την α να πλα σιν η μων ^υ9 εν αυ τω ω ερ γα α ζο με
ε νον ^π9 α παν τες υ μνη σω με εν ^υ9 ως Θε ον πο λυ
ε ε λε ον ^Δκαι την συγ κα τα βα α σιν ^Δτην αυ τσ με
γα λυ νω μεν ^υ9 βο ων τες ευ χα ρι στω καρ δι α ^υ9

δοξαχρίστε τη ε πι φα νει ει α α σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Α δαμ την γυμνωσι ιν εν δυ ων ε ευσπλαγχνε κα
τα στο λην δοξης μελ λεις γυ μνσ σθ θαισαρ κι εν Ι
ορ δα νη πο τα μω ω θα αυ μα τος πα ρα δο ο
ξσ πως σε υ πο δε ξε ται αι υ δωρ Δε σπο τα Κυ υ
ρι ε υ δα σι στε γα ζο ο ντα υ πε ρω α ως γεγ
ραπται υ μνσ μεν Ι η σθ ευ ερ γε τα παν τες
την σην ε πι φα α νει ει αν

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ

πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

Ὁ Προεόρτιος εἰς ζ΄,

τῆς Ὀσίας καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς η΄.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τό, Χριστὸς γεννᾶται.

Πικρὰς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἡπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ· Ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα. Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός· ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμούς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν πᾶσι δωρούμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἴδου τὸ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἰλασμὸς ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ

Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμπαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Ἔτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὅλος ἄναγνος· ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασσα, καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα, ἀπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἡλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν εὐκλειαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἡμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοδὸς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἐορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως στερρόι ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὀπλίσάμενοι στερρόως, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Δόξα.

Ὁ ἀσεβῆς διώκτης, καὶ τῆς Πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἐμμανεὶς ὁ δυσσεβῆς, πίστει κατήργηται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ποιμνὴν ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα τὸν Σωτῆρα, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς τό, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ Κυρίου, ὀρθοδόξως κραυγάζων Χριστῷ τῷ

Θεῷ καὶ μέλπων αἰεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν ἐντολῶν, στήριζόν με Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε, Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὑδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἐκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτὸν περιστέλλεις ὕδατι, τὰ ὑπερῶα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος β'. Στερεώσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς ἐν τραύμασιν, οὐδόλως, ἀσχέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως, ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς τὴν πρόξενον, ἀφθάρτου, καὶ θείας σὺ ἡρετίσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα, ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζεούσης παρειᾶς τὸ ἄνθος ἔφυγες, τῇ τήξει, καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων κρουνοῖς ἐναπесβέννυτο.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάμωμε, τὴν σάρκα, τοῦ ρύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύππτου τοῖς ὕδασι βαπτίζεται.

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμpton καὶ Θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν. Δόξα.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον· Χριστιανοί ἐσμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, ἐφάνης ὡς ἡυδόκησας φιλάνθρωπε, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος Ϟ Γα Ϙ

Ε στε ρε ω ω θη η καρ δι ι α μ8 εν Κυ
ρι ι ω υ ψω ω θη κε ε ρας μ8 εν Θε
ω ω μ8 και ε πλα τυν θη επ εχ θρ8ς μ8 το
στο μα μ8 8 8

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀσκητῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τῆς κρείττονος αἵγλης ἀναπεπλήρωσαι· ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληράν, διοδεύσασα ὁδόν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτos ὀφθείς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιναῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων προστάγματος, παρακούσας αἰκίζεσαι, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν· Σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ρεῖθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ὁ μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ρεῖθρα, προέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε, ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὁ Εἰρμός τῆς 5' ᾠδῆς.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο ἰ ω νας Δ εκ κοι λι ι ας α δ8 ε
βο ο α ρ2 α να γα γε Δ εκ φθο ρα ας την ζω
η ην μ8 ρ2 η μεις δε σοι βο ω μεν π9 πα ντο δυ
να με Σω τηρ Δ ε λε η σον η μα α α ας ρ2

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονῶς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἤκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς· μόνον βάπτισόν με σιωπῶν, καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν οὐδεὶς σαφῶς με κατείδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην· σῶσαι γὰρ ἤκω Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Συναξάριον.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, προεόρτια τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων.

Στίχ. Φωτίζου, φωτίζου εἰπάτω ἡ Κτίσις πᾶσα,

Φωτιστῆς καὶ γὰρ Ἦλιος Χριστὸς ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου καὶ

Θεωνᾶ. (†303)

Στίχ. Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπος, εἰπάτω.
Ἀθλῶν τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
Ἐθεντο μ' ἐκραύγαζε τὸ Ψαλτηρίου,
Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς ἐν κατωτάτῳ·

Πέμπτῃ ἐκ ξίφεος λίπε τὸν δε βίον Θεόπεμπος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπος, Ἐπίσκοπος ἦν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινήντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γάρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκείθεν ἐξέρχεται. Εἷτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκώς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς, ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἀγίας Συγκλητικῆς. (†350)

Στίχ. Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαίτεται· κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰώβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταετῆς ἤδη γενομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ' ὀτιοῦν καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ. (†820)

Στίχ. Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμπας μέγα.

Λαμπρῶς μεταστάς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἶλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν νήσου· πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ Ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καὶ ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται· κάκεισε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ Εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρῆσιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὅποσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συντομίᾳ. Εἷτα ἐκείθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην· καὶ τοῦ Ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατεῖᾳ.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν, μετὰ τὴν τελευταίαν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπέζωσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἀγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ Ὁμολογητής, Ἐπίσκοπος Συννάδων, πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πάπαν· κακεὶ τῷ μακαρίῳ τούτῳ Γρηγορίῳ ἐντυχῶν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, συνήγαγεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ, τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτῃ, φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας.

Ἐνταῦθα οὖν διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος, ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο, ἢ τριῶν ἡμερῶν γευόμενος. Εἴτα, λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις συχνῶ χρόνῳ ἐναπεθρήνησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, στενωτάτῳ πάντῳ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος· καὶ πίθον, παρὰ τῷ κήπῳ ἐστῶτα, πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀφίας ἀποδύόμενος, εἰσῆρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὐθις ἐξήρχετο. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστήριου.

Στίχ. Φωστήρ ὁ Φωστήριος ὄντως ὥράθη.

Τῷ φωτὶ τοῦ βίου τε καὶ τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίῳ Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμψας ὥσπερ ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλόν, καὶ ἡσυχον, καὶ τῷ Θεῷ αὐθιγῶς προσευχόμενος, νηστεία καὶ ἀγρυπνία, καὶ χαμευνία, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγία, ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστήρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθάρισας, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα, ὡς ἦν χωρητόν, φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καταγώγιον. Τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεός, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου, προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πάλαι Ἡλιοῦ ὁ Προφήτης. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν, διὰ κόρακος· οὗτος δέ, εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεῖς, δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ εἰς ἀδελφὸς ἀπῆντησε πρὸς αὐτόν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὐρίσκοντο. Τίς ποτε τοιοῦτον ἐξαίσιον θαῦμα ἐώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι;

Ἄλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφῆτῃ. Ἄλλ' ἐν τῷ Προφῆτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινάς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μάνδραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο, ὥσπερ πρῶην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ Θεοῦ ἀτονήσαντος· ἅπαγε τῆς βλασφημίας! πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; Παντί που δῆλον. Οὕτε πάλιν τοῦ Ἀγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γένοιτο! Ἄλλ' οὐδὲ ἠῤῥατό ποτε περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· Ζητεῖτε γάρ, ὁ Χριστὸς ἔφη, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Ἄλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ Θεός

τῷ θεράποντι αὐτοῦ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρὰ τινός τι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρὰ τινός τι· ὥς ἐκ τούτου, μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους Μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα.

Αἰρέσεως δὲ τότε ἀναφύεισης εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο· ἀλλὰ καὶ συνῆλθε, καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γεγόνασι. Καὶ πολλὰ θαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο, οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰανουαρίου Μηνὸς ἐσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαΐς, ἐν θαλάσῃ βληθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθον θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σαΐς,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόειδος, ὑπὸ δημίων πατούμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου.
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι ληνῷ τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Δομνίνα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεται σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα, σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Τατιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μηνᾶς ὁ Σιναΐτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (Γ' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Μηνᾶς ἀσκήσας ἐν ὄρει Σιναίῳ
Τοῦ θεοῦ ὄρους ἐγένετο πολίτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Αἰμιλιανῆς τῆς Ῥωμαίας, θείας ἐκ πατρὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου. (Γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Κιάρας (Kiara), πνευματικῆς θυγατρὸς τοῦ ὁσίου Φιντάνου (Fintan Munnu), τῆς ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Κέρας (Cera), ἡγουμένης ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κονβοΐου (Conwoïon), ἡγουμένου ἐν Βρεττανίᾳ. (†868)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Γαυδεντίου (Radim Gaudentius), ἀ' ἀρχιεπισκόπου Γνεσένης (Gnesen) ἐν Πολωνίᾳ. (†1004)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Ῥωμανός, ὁ ἀπὸ

Καρπενησίου, ἐν Βυζαντίῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αχϞδ' (1694),
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἦθλησεν ὄντως Ῥωμανὸς ῥωμαλέως,
Ῥώμην ἄμαχον ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ᾠδῆς.

Ῥχος ϣ̣ Γα ϕ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τον μοναρχον βασιλεα της δο-
ξης ον ευλογησι ϑρανωωναι Δυνα-
μεις και φοριτων Αγγελων αι τα αξεις υ-
μνει τε Ιερεις Λαος υπερ υψη ϑτε εις παν-
τας τας αιωνων ααας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ῥχος ϣ̣ Γα ϕ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ

πνεῦμά μου
επιτωθεωωσωτηριμ
την τιμιωτε εραντων Χερβιμ και εν
δοξοτεραν συγκριτως των Σεραφιμ την αδια

φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϛ ϛ σαν την ον τως Θε
ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μα κα ρι ϛ σι με πα α σαι Αι γε

νε αι

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϛ ϛ σαν την ον τως Θε
ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τοῖς

φο βϛ με ε νοις αυ τον

Την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν
δο ξο τε ραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ο ρως Θε ον Λογοντε κϛ ϛ σαν την ον τως Θε
ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ^Δ διεσκόρπισεν ^Δ
ὑπερηφάνους ^Δ δι ^Δ α νοι ^Δ α καρ ^Δ δι ^Δ ι ^Δ ας ^Δ αυ ^Δ των ^Δ

Τ ην ^Δ τι ^Δ μι ^Δ ω ^Δ τε ^Δ ε ^Δ ραν ^Δ των ^Δ Χε ^Δ ρθ ^Δ βιμ ^Δ και ^Δ εν ^Δ
δο ^Δ ξο ^Δ τε ^Δ ραν ^Δ α ^Δ συγκρι ^Δ τως ^Δ των ^Δ Σε ^Δ ρα ^Δ φιμ ^Δ την ^Δ α ^Δ δι ^Δ α ^Δ
φθο ^Δ ο ^Δ ρως ^Δ Θε ^Δ ον ^Δ Λο ^Δ γον ^Δ τε ^Δ κθ ^Δ ς ^Δ σαν ^Δ την ^Δ ον ^Δ τως ^Δ Θε ^Δ
ο ^Δ το ^Δ ο ^Δ κον ^Δ σε ^Δ με ^Δ γα ^Δ λυ ^Δ υ ^Δ νο ^Δ ο ^Δ μεν ^Δ

Στίχ. ε'. Καθεΐλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· ^Δ
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν ^Δ και ^Δ πλθ ^Δ τῶν ^Δ τας ^Δ ε ^Δ ξα ^Δ πε ^Δ στει ^Δ
λε ^Δ κε ^Δ νθς ^Δ

Τ ην ^Δ τι ^Δ μι ^Δ ω ^Δ τε ^Δ ε ^Δ ραν ^Δ των ^Δ Χε ^Δ ρθ ^Δ βιμ ^Δ και ^Δ εν ^Δ
δο ^Δ ξο ^Δ τε ^Δ ραν ^Δ α ^Δ συγκρι ^Δ τως ^Δ των ^Δ Σε ^Δ ρα ^Δ φιμ ^Δ την ^Δ α ^Δ δι ^Δ α ^Δ
φθο ^Δ ο ^Δ ρως ^Δ Θε ^Δ ον ^Δ Λο ^Δ γον ^Δ τε ^Δ κθ ^Δ ς ^Δ σαν ^Δ την ^Δ ον ^Δ τως ^Δ Θε ^Δ
ο ^Δ το ^Δ ο ^Δ κον ^Δ σε ^Δ με ^Δ γα ^Δ λυ ^Δ υ ^Δ νο ^Δ ο ^Δ μεν ^Δ

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, ^Δ
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, ^Δ τω ^Δ Α ^Δ βρα ^Δ α ^Δ
αμ ^Δ και ^Δ τω ^Δ σπε ^Δ ρ ^Δ μα ^Δ τι ^Δ αυ ^Δ τθ ^Δ ε ^Δ ως ^Δ αι ^Δ ω ^Δ ω ^Δ νος ^Δ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν
 δο ξο τε ραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ την α δι α
 φθο ο ρως Θε ον Λογον τε κσ ς σαν ^Γ την ον τως Θε
 ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^Γ

ὥδη θ'

Ἦχος Γα ϕ

T ην υ περ φυ υ σιν Μη τε ε ρα και κα τα φυ υ
 σιν Παρ θε ε νον ^Γ την μο νην εν γυ ναι ξιν ευ λο γη
 με ε νην ^Γ α α σμα σιν οι πι στοι ^Δ κα τα χρε ος
 με γα λυ υ νο ο μεν ^Γ

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Γα ϕ

A ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ μα κα ρι ζειν σε
 την Θε ο το ο κον ^Γ την α ει μα κα ρι στον και πα
 να μω μη τον ^Δ και Μη τε ρα τσ Θε ς η μων ^Γ
 την τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ ^Δ και εν δο ξο
 τε ραν α συγκρι τως των Σε ρα φιμ ^Γ την α δι α φθο ο

 ρως Θε ον Λογον τε κϛ ϛ σαν την ον τως Θε ο το

 ο κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

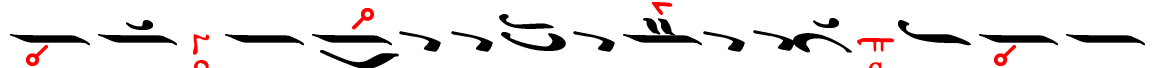
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῶν Μαρτύρων.

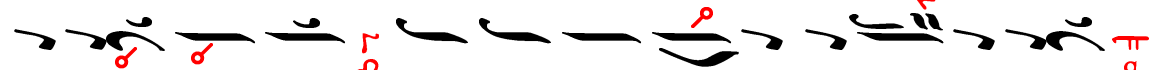
Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

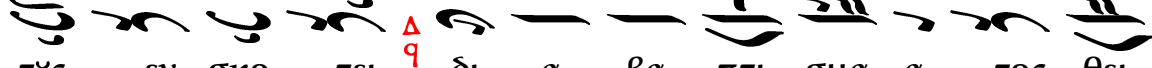
I
 σχυς ενταις βα σα α νοις ε πεμφθη σοι πα ρα

 Θε ϛ Θε ο πεμπε Ι ε ρα αρ χα εν η προς

 πι στιν Θε ω ναν συ να θλη την ε πε

 σπα σω μεθ ϛ σε νυν ε ευ φη μϛ μεν

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

O
 εκ Παρ θε νϛ λα αμ ψας εν Βη θλε εμ

 σω μα τι κως προς Ι ορ δα νην νυν σπε ευ δεις

 ρυ πον εκ πλυ ναι γη γε νων φω τα γω γων

 τϛς εν σκο τει δι α βα πτι σμα α τος θει

 ου

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π^{Δι} α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει
ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε
αυ τον εν τοι οis υ ψιστοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω ^θ
Α^{Δι} ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε λοι αυ του αι
νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ του σοι
πρε πει υ μνος τω Θε ω ^θ

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια.

Αἱ Ἀγγελικαί. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· ^Δ αἰνεῖτε

αὐτὸν ^Δ κα τα το υ ψοcτης με γα λω συ νηc αυ τc ^θ

Τ ι αμ φι γνο ειc ^θ Βα πτι στα οι κο νο μι αν ^ν
ην περ εκ τε λω ^θ ειc α παν των σω τη ρι αν ^ν τα πα
λαι α α φες αρ τι ^Δ και λο γι ζc c τα προσφα τα ^θ πι στεν
ε Θε ω συ γκα α τα βαν τι ^Δ και προ σελ θων ε μοι οι υ

παρ γει ^θ Θε ος ηλθον γαρ ^ν δι ευ σπλαγχνι ^ι ι αν τον Α
δαμ ^Δ κα θα ραι τσ πτωμα α τος ^θ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν

ψαλ τη ρι ω και αι κι θα ρα ^θ

Α ι ρων τας η μων ^α μαρ τι ας ε πι ω μων ^ν

ηλ θες Ι η σθ ^α προς τα ρει θρα Ι ορ δα νθ ^ν ε γω

δε δε ε δοι κα σθ ^Δ το φρικτον τη ης ε λευ σε ως ^θ πως εν

μοι κε λευ εις σε ε βα πτι σαι ^Δ αυ τος ε με κα θα α ραι

η κεις ^θ και πως Βα πτι σμα ^ν το παρ ε μθ ^ι ε πι ζη

τεις ^Δ το παν των κα θαρ σι ι ον ^θ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· ^Δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν χορ δαις και αι ορ γα νω ^θ

Φ υ σε ως ε μης ^α α κα τα λη πτος ο λο γος ^ν

δθ λθ δε μορ φην ^α εν δυ σα με νος προ ηλ θον ^ν ε

πι τον Ι ι ορ δα νην ^Δ μη δα μως μοι οι αμ φι βαλλε ^θ δευ

ρο μη φο βθ προ σε εγ γι σον μοι ^Δ την δε ξι αν τη κο ο ρυ

φη μὴ τι θεις βοησον· εὐλογή με· εὐνος ὁ φανεις
Θεὸς ἡμῶν δοξαῖ σοι

Στίχ. 8. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
πάσῃ ψαλμῳοῦ τῷ

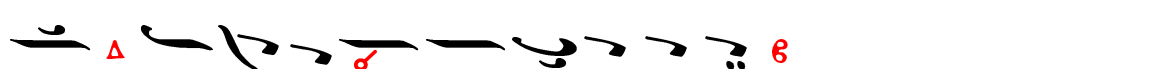
Κυριον

Ω τῆς ὑπερῶν καὶ ἀμετροῦ σπυχαί
Λογῆ Θεοῦ διέμετον πεπτωκότα· ἐπε
γινώσκον· ἐδοικτον· τὸν Ἀδάμ ἐνδυσαμένον· καὶ τῶς
ἐξ Ἀδάμ καὶ νοοποῖντα· καὶ πειθαρχῶν τῇ
λευσί· πιστῶς κραζῶ σοι· εὐλογή με· εὐνος ὁ φανεις
Θεὸς ἡμῶν δοξαῖ σοι

Δόξα, ὅμοιον.

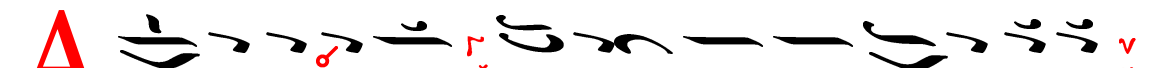
Δ ὁ ξα Πατρι καὶ Υἱὼ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
Τρομῶν τῶν γων· Ἰωάννης τῷ Δεσποτῇ
χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ βοάμετ· εὐφροσύνῃς· συγ
χαρήτε· ἐμεπασαί· γενηαίτω· ὁ Προπάτορ· ἡλ

 θεγαρ η μων η προ οσ δο κι α ε λη λυθεν εν Ι ι ορ

 δα νη Χρι σος α παν τας της α μαρ τι ι ας τς Α

 δαμ κα θα ραι ως ευ σπλαγχνος
 Καὶ νῦν, ὅμοιον.

 αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

 ω νων α μην

 σω μεν λα οι τω τεχθεν τι εκ Παρ θε νς

 και εν πο τα μω βα πτι σθεν τι Ι ορ δα νς και προς

 αυ το ον βο ω μεν Βα σι λευ πα α σης κτι σε ως δω ρη

 σαι η μιν α κα α τα κρι τως εν κα θα ρα τη συ υν ει

 δη σει πι στως φθα σαι σς και την α γι ι αν εκ νε

 κρων τρι η με ρο ον ε ε γε ερ σι ι ιν

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν
δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς
ἐπομένους ἑξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ
τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

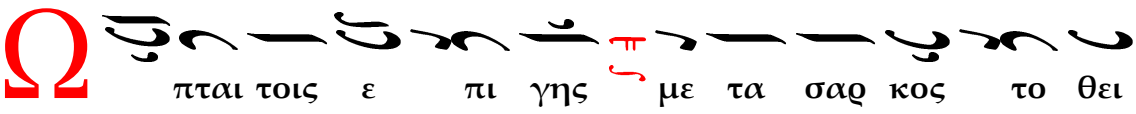
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

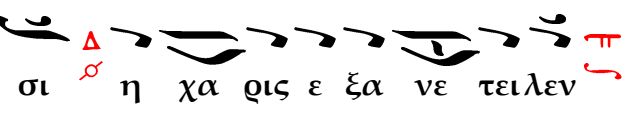
Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ. Ἦχος Πα Ϡ

Ι
δε ο βασιλευς ιδὲ η προσδοκι
α τῆς Ἰσραὴλ ἐπεστη λαοὶ α γαλλοὶ α α
σθε το φως γὰρ ἐπιφαίνεται

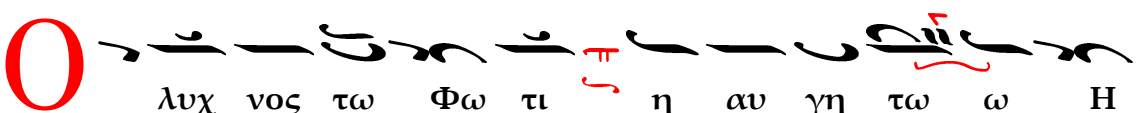
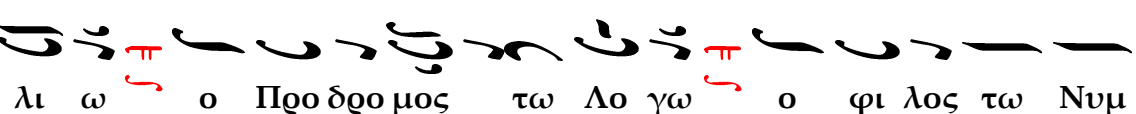
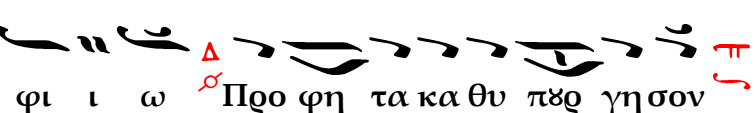
Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ

Ἑρμωνιεύμ
α πο Ο ο ρος μι κρο

Ω
πται τοις ε πι γης με τα σαρ κος το θει

ον νυν φως τοις εν τω σκοτει ε πε φα νε και πα α

σι η χα ρις ε ξα νε τειλεν

Στίχ. Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ
ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι,
πληθος η χας υ δατων

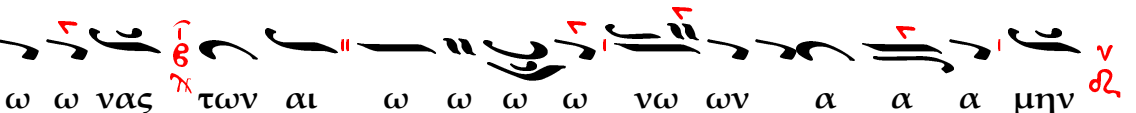
Ο
λυχ νος τω Φω τι η αυ γη τω ω Η

λι ω ο Προδρομος τω Λο γω ο φι λος τω Νυμ

φι ι ω Προ φη τα καθυ παρ γησον

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη ς

Δ
ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ
αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

Ι ^{Νη}
ω αν νη η Βα πτι ι στα ο εν μη τραγνω

ρι σα ας με ε ε ε το ον Α α μνον εν πο τα μω
 μοι δι α α κο νη η σον μετ Αγ γε ε λων μοι λει ει
 του ου ου ουρ γη η η η σον εκ τει νας α α ψαι
 τη η πα α λα α α α μη της κο ρυ φης μου τη
 η ης α α χρα α αν του ου και αι ο τα αν ι
 ι ι δης τα ο ο ρη η τρε ε ε μο ο ο ον τα
 και τον Ι ορ δα νη ην ε πα να α α α στρα α
 φε ε εν τα συν του ου τοις βο ο ο ο η η η
 η σον ο σαρ κω θεις εκ Πα αρ θε ε ε νου εις η
 μων σω ω τη η ρι ι ι αν Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
 ξα α α α α σοι οι οι

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 141' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι

καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸ προεόρτιον ἁπαξ.

Ἦχος Δι

Απεστρεφετο ποτε ο Ιορδανης πο
ταμος τη μη λω τη Ελισσαι ε α να ληθ φεν
τος Η λι ου και δι η ρει το τα υ δα τα εν θε εν και
εν θεν και γε γο νεν αυ τω ξη ρα ο δος η υ
γρα εις τυ πον α λη θως τς Βα πτισματος δι ου η
μεις την ρε ου σαν του βι ς δι α πε ρω μεν δι α α
βα σιν Χρι στος ε φα νη εν Ι ορ δα α νη α
γι α σαι τα υ δα α τα α α **Σίμωνος Καρᾶ.**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *